

val a sirban van, hogy eltérjen elveitől, meg-hisita törekvéseit, szándékait? Nem uraim, ez pszichológiai abszurdum volna. (Zajos felkiáltások: igaz! úgy van.) Hát miért ragaszkodnám én álláspontomhoz, ha nem tudnám, hogy azzal csak egyházam javát, boldogságát, jólétét vélem biztosítani; (nelyeslés) vajjon mit várhatnék már a hatalom birtoklójától életem alkonyán, késő öregségem pillanataiban? (Élénk éljenzés.) Azért uraim, engedjék meg, hogy én tehessek egy indítványt, és kérem fogadják azt el, fogadják el, ha másért nem, értem. És habár nem biztosíthatom önöket mindenben, hogy indítványom elfogadása után megnyerjük a szentesítést, annyit azonban mondhatok, hogy én legalább e szakasz elfogadásától teszem függővé további működésemet. (Szűnni nem akaró éljenzés.)

Tóth Sámuel olvassa az elnöki módosított 3. szakaszt, mely így hangzik: „A ref. egyház alsó és felső iskolái, mint a vallásszabadság gyakorlásának jogával lényegesen kapcsolatban álló intézmények és az egyház önfentartásának eszközei, az alkotmányos uton létrejött országos törvények, jelesen az 1790/1. évi 26. törvények, mint alap törvény, épségben fentartásával, mindenestől az egyház testéhez tartoznak — és az egyházi hatóság alatt állanak.”

Br. Vay Miklós közvetítő indítványa után, ugyonnyal, mint Papp Gábor, elállnak indítványuktól. (Helyeslés, zaj.)

Kun Bertalan: A tisztelet belső nyilvánításával jelenti, hogy senki ösztönében és melegebben nem tisztelet elnök ő nagyméltóságát, mint ő, és ha lehetne, e pillanatban is felhívására az egész egyházkerület hódolatát tenné ő nagyméltóságá elé, azért, hogy az ő indítványát elfogadta az egész egyház kerületével, de ezt nem teheti. Tisztelete jeléül tehát készabb a szavazástól elállni.

Többen szólni akarnak. (Zaj.) A zaj lecsillapulta után elnök következőleg teszi fel a kérdést: Elfogadja-e a zsinat az általa benyújtott indítványt; igen, vagy nem?

A zsinati tagok neveit a jegyző olvasni kezdi, a mire többen a teremből távoznak. Ezt követi a szavazás, melynek eredménye a következő. Az indítványra szavazott 72 zsinati tag igen-nel, 7 nem-nel, 23 távol volt.

Nemmel szavaztak: Bencsik István, Benkő János, Kiss Albert, Kovács Károly, Lükő Géza, Joó István, Vályi János.

A délutáni gyűlésben a részletes tárgyalást tovább folytatták. A heves és szenvedélyes vita, mely mindez ideig roppant nagy mérvet öltött, most teljesen a serény munkának adott helyet és ennek köszönhető, hogy a zsinat tárgyalásainak még hátralevő óriási halma magyarságot a délutáni gyűlésben lett elvégezve. A részletes tárgyalás alapját képező szavazás szakaszoként részint változatlanul, részint jelentésként módosításokkal lett elfogadva.

Debreczen, 1882. szept. 17-én.

(Utolsó filés.)

Az isentisztelet után (11 órakor) kevés számú zsinati tag jelenlétében br. Vay Miklós elnök megnyitván a gyűlést, Beöthy Zsigmond indítványozza, hogy az esetre, ha a zsinat összehívása a jövőben még szükségessé válnék, az Budapesti tartassék meg.

Indítványozza továbbá, hogy Debreczen városának azon szives vendégszeretétért, —

aszonnyal azonnali elküldését rendelem. Ez utolsó szavam uram!

— Mercedes te nagyon kegyetlen vagy, — de azért hallgasd végig, ama ártatlanul gyalázott nő érdekében felhozott védelmeimet.

— E percében a szomszéd terem ajtaja megnyílni hallatszott, a honnan azután, ... „Isten veled Henriquez!” „En megbocsátok neked!” ... „Élj boldogul!” kiáltások lettek hallhatók, mire egy lövés durranása reszketette meg a szoba ablakablait, a mit — egy nehéz test földre zuhanási zaja követett.

— A ki felismertem a szerencsétlen bucsuját hangját, páni félelemben, azonnal a lövés eldördülésének irányában fekvő terembe futottam, a hol a legvérfagyasztóbb jelenet tanuja lettem, a mennyiben Isabellát vérebén és élettelenül találtam a földön elterülve, a hová a gyilkos ön — művének végeztével — leté- ritette.

— Mig én meggyőződést szereztem magamnak Isabella állapotáról, addig nóm, — ki szinte követelt, — egy terjedelmes tartalmú Isabellától aláírt — s nekem címzett levél olvasásával volt, a legodaadobban elfoglalva.

— Mintan Isabella többé nem adott magáról életjelet, s az odarendelt orvosok szemléje után, a halál bekövetkezte állapotát meg, intézkedtem bullájának ravatalra tételé iránt.

— Nóm ki ezenkörben — halálsápadtan s könyárban uszó szemekkel, — végig olvasta az öngyilkos nő — „naplója végrendeletét,” hozzám jött s miután mutató ujját a levél utolsó szakaszára illesztette volna, szive mélyben fakadó megbánása hangján mondá:

— Nézd Henriquez, ilyen a legnemesebb keblű hölgy végbucsuja, ... áldott legyen emléke.

— A levél végszakasza így hangzott: Nagyságos asszonyom!

— Engedje meg nekem asszonyom, hogy önhöz is van pár szavam. Ne sajnálja végig olvasni, hiszen az, ki önt egy kis szivességre kéri, — a midőn ön ezeket olvasandja, már

melylyel a zsinatot már két ízben fogadta, — jegyzőkönyvi köszöntet szavaztassék. Mindkét indítvány általános helyesléssel elfogadott.

Ezután folytatott a szövegezés részletes tárgyalása, mely majdnem változatlanul el is fogadott.

A zárma elhangzása után az elnök szíves búcsút vett a zsinati tagoktól, a kik az elnök megleghangu búcsuját hosszas, szűnni nem akaró éljenzéssel fogadták.

A kápolnai zendülés.

Miskolcz, 1882. szept. 15.

A kápolnai vérengzésről, mely most igazgatóságban tartja Borsod m. összes lakosságát, a következőket jelentetem.

Szeptember hó 13-án Zeley János állami adóvégrehajtó, az előjáróság két tagja és két megyei pandur kíséretében Kápolnára ment, hogy ott a községi gulyából adóban lefoglalt 2 szarvasmarhát behajtsa Sajo-Szt. Péterre. A kápolnai lakosság ingerült lett a végrehajtó és társai látására és támadást rendezett Zeley végrehajtó ellen. Mikor ez megkezdte hivatalos működését, káromkodásba és szitkozódásba tört ki a gyorsan egybegyűlt tömeg, úgy, hogy a pandurok figyelmeztették Zeleyt a kíméletes bánásmódra, inkább halasztaná el máskorra a végre hajtást. Zeley azonban nem hallgatott a figyelmeztetésre. H. Tóth József és Tardi Balint állottak a nép élére s magasra emelt fókossal fenyegettek a végrehajtót. Mikor Zeley kiadta a rendeletet a két szarvasmarhának Szt. Péterre való hajtására Tardi neki rohant és fokosával akarta sújtani. E pillanatban Holló József, az egyik pandur a támadó és végrehajtó közé ugrott és a fokost megragadta. Tardi látva tehetetlenségét, így kiáltott a pandurra: „ereszd el, az apád jó voltát mert téged is leütök.” Erre a kaszások is kiáltozni kezdtek: Ha el nem bocsátja a fokost elszeljük a nyakát, s felmelték kaszájukat. A pandur látva kétséges helyzetét, félreugrott, mire a támadó Tardi Balint ismét üldözötte vette a végrehajtót. A végrehajtó a patakon keresztül futott s a tulsó oldalról visszafordulva, revolveréből a parasztra lőtt. Tardi futóvonalra találva, azonnal halva rogyott össze. A vér látára a feldühödött nép úzóbe vette Zeleyt és futóléptekkel kergette be a faluba, hol egy ház udvarába szorítá. A ház be volt zárva és csak a sertesől volt nyitva; ide menekült a végrehajtó, de üldözői körülállották a sár- és agyagból készült ólat is és borzasztó káromkodás közte fényegtek halállal.

K. Tóth József, a másik főczukosa a verekedésnek, berugetta az ől aajtát és kaszával akarta megölni Zeleyt. A végrehajtó ismét lőtt és a golyó Tóth Józsefet mellen találta. A sebesült ingujjával befogta sebet és kínos nyöszörgéssel távozott. Tóth József elért háza kapujáig, hol azonban összerogyott és meghalt.

E közben a parasztek közül többen fegyvert hoztak elő és megkezdtek az ostromot a sertes-ől ellen, melybe Zeley végrehajtó menekült. Szalmaesutakokat gyújtottak és azokat az ől kis ablakán behajgálni kezdték. Zeley többször kilőtt a kis ablakon, de sohasem talált.

Az elfutott pandurok a támadás ez ideje alatt jelentést tettek Szt. Péterre. Csómos Bertalan segédszolgabíró, Elek Béla szolgabíró esküdte és két pandur rögtön a hely színeire indult. Az egész falu népet lázongásban találták. Csómos erőlyesen figyelmeztette a népet, hogy őrizkedjék a tetlegességtől. A

nép még jobban felbőszült. „Azt a kutyát megöljük” volt az egyhangú válasz. Egy falura ugyanis kevés büntetés esik. Csómos látva, hogy ez nem vezet eredményhez visszament.

Sajo-Szt. Péterre társaival együtt csak 2 pandurt hagyva ott, hogy tartsák fenn az ellentállást mig ő visszajön.

A segédszolgabíró távozása után a nép újra hozzá látott a sertes-ől ostromához. Egy parasztleány dinamit töltést hozott a szomszéd Lászlófalváról, a mit hangos eljenkiáltással fogadott az egybegyűlt nép. — E töltést a sertes-ől egy helyen kibomlott falán bedobták. Borzasztó dördülés rázta meg a levegőt, melyet agyvelő hasító sikoltás követett. Zeley Jánosnak jobb lábát zúta össze a dinamit. Zeley látva szétzuzott lábát, könyörögve ki- szólt a néphez mondván: Egyik lábamat már ugyanis elvesztettem, legalább az életemet ki- méléjétek. Durva káromlás követte e szavait, a mire összetett kezekkel kért irgalmas könyör-ületet: „80 éves öreg anyám van és 3 gyermekem, tekintsetek ez tés ne öljetek meg.” Mindhiába.

A nép könyörtelen maradt Zeley látva, hogy többé nem menekülhet, egy revolvertöltéssel — melyet szájába irányzott — végett vetett életének. Erre aztán a nép berohant, Zeley hulláját kihurcolta a falu közepére beletör- porta a sárba és össze vissza taposta és ki- rabolta.

A katonaság csak este 10 órakor érkezett a hely színeire.

Mint később kitűnt a nép küldöttei Sa- Szt. Péterre az indóháznál várták a katonaságot, s mikor megjött sietve haza szaladtak és alvást szinlelve lefeküdtek. Az első kihallgatás után 8 embert elfogtak mint a véres tett fő- lánóit. A sertes-ólat pedig bezárták lepecsé- teltek és kúcsát Tepper Lajos főgyézsé vette magához. Másnap megjelentek a helyszínen Dr. Frank Miksa és Friedmann Sándor orvo- sok, a vizsgálóbíró és Csómos Sándor, hogy az orvosi látleletet felvegyék. Ezután következett Zeley holttestének boncolása.

Annai bizonyos hogy Zeley végrehajtó halála nem következik be ha az illető köze- gek erélyesen gyorsan közelélnék Szepessy László szolgabíró már ebéd után 1 óra körül sürgönyözött Miskolczra katonaságról. E sürgönyt Tepper magyar főgyézsé vette ő azon- ban előbb kereste az alispánt, majd a főgyé- zőt megtudandó, hogy mit tegyen?

Es mikor az illető urakat nem találta honn, a helyett, hogy rögtön megkereste volna a katonai parancsnokságot a kért segély megadására, visszasürgönyözött Kápolnára. „csa kugyan olyan mérvű-e baj, hogy a katonaság kirendelésre szükséges volna.” — E táviratot Szentpéteről futár vitte Kápolnára, de mig oda ért, s mig onnan visszasürgönyöztek, hogy „azért kériünk katonaságot, mert nagy baj van” — addig a szerencsétlen Zeley ré- mítő pillanatokat és halálfelelmet állhatott ki. Mire nagy lassúsággal elkészült a megkeresés a katonai főparancsnoksághoz, s mire a segély este 1/10 órára megérkezett, (hallatlan eset, mikor Miskolcztól Kápolna kocsin is csak másfél óra járásra van:) a végrehajtó már ál- dozatul esett a néz dühének.

A debreczeni szini évad előtt.

Öt hónapra terjedő vándorutunknak im- már nem sokára vége szakad. Pár nap mulva újra sarokba tesszük a vándorbot, s vidám kedvvel, reményelt kelbeli vonulunk Debreczen város falai közé s tőlünk telhető ünne- pélylyel, fénylyel és nem lankadó erővel nyit-

— Oh bár történetet volna ez tíz év- vel előbb, legalább nem aludt volna ki oly korán egy nemes lelek életlángja, s mi boldog- gal lettünk volna.

— Az öreg Montepodiarak, miután több gyermeke nem volt, s miután nem volt kire sem nevet, sem vagyonát hagyni, fiaimra ru- házta át nevét fejedelmi engedélylyel s kine- vezte azokat törvényes örököséiv, ezzel igye- kezett nagy bünet helyrehozni, a mi ellen nem éltem s nem is élhettem kifogással.

— A letelt gyásznapok után folyamod- tam a hadkötelezettség alóli elbocsátásomért, a melyet kegyesen elfogadtak.

E szavak elmondása pillanatában Merce- des visszajött s elmondta a társaságnak, hogy ki volt vendége. Meglátszott halvány arczán és dult vonásain, hogy e látogatás kellemetlenül hatott lényére.

— Véletlenül egész terjedelmében ujult fel előttem Isabella emléke, — mondá Merce- des bánattal, — mert ama nő, kit ez alkalmal fogadtam, nem volt más, mint párisi nevelőintézetünk igazgatónöje, a kinél Isabel- lával laktunk volt.

— S miután az ember végre is csak egy gyenge alkotmánya a természetnek s bármily erővel bír is, végre is ki kell faradnia. Az átéltek, a vesztéség erőt vettek rajtam és én beteg lettem, — folytató előadását a szegény és sokat megpróbáltatott férfi.

— Nóm fáradhatlan ápolásának köszön- hettem egy év után felgyógyulásomat, mely beteg-égem az erőteljes férfiúból, egy nyolcz- van évesnek látszó 10ncs aggot képzett, kiről bátran el lehet mondani, mint mondani szokás, hogy „a lélek csak hálai jár bele!...”

— Később, midőn úgy az Isabella szü- lei, mint a jó atyám is, meghaltak volt és mi ezek birtokainak örököséiv lettünk, átköltöz- ködtünk Madridból ide Sevillába.

— Mercedes pedig, jóva teendő akarat- lanul és tudatlanul elkövetett bűnet, saját tervrajza után készítette az emléket, s minek utána Isabellát Madridból ide átszállítottuk,

juk meg Thalia csarnokát, a debreczeni szin- ház aijtait. A csak néha-néha, írók művészek, tudósok és dalárok által megravart csendet is- mét állandó pezsgő élet, buzgó munkásság fogja felváltani, s mi teljes buzgalommal, odaadással fogunk tavaszok felbeszakadt kötelességünk, hivatásunk folytatásához, a szép, nemes irány és izlés fejlesztéséhez, a bűn, társadalmi kíno- vések ostromozásához, neveltségese tételehez, a közművelődés előmozdításához s édes anyanyel- vünk műveléséhez.

Adja isten, hogy a szeptember hó har- minczadikán megnyitandó csarnok minél ke- söbb záródjék be utánunk, s ha majdan ismét utolszor fog legördülni a függöny, egy ér- dem és dicsőségteljes évadot takarjon leplei közé.

A debreczeni nagytekintetű szinügyi bi- zottság, mint a város értelmisége által megvá- lasztott intéző testület, most másodizben tisz- telte meg az én csekélységemet azzal, hogy a városi színház vezetését és igazgatását reám bízta.

A szinügyi bizottságnak e bizalma azon- reménylyel kecsegtet, hogy ha talán nem mindenben, de több tekintetben mégis szeren- csés voltam a műpártoló közönség méltánylását és melegegését is kivívhatni, mit bizonyít a szinügyi bizottságnak velem szem- ben tanusított magatartása, s a folytonos pár- tolás, melylyel a közönség előadásaimat egész az évad befejeztéig megtisztelte.

Fogadja a szinügyi bizottság s a tisztelt közönség a szives bizalomért és pártfogásért előre is őszinte köszönetemet. Jól tudom, hogy az a jóakaratu támogatás, a magyar színészet szellemi és anyagi előnyét, javát célzó bölcs vélemény és intézkedés, melylyel a szinügyi bizottság a magyar színészetet a mult évben szerencsételté, nem az én személyem, hanem az ügye tette, melyet én szolgálmi s Deb- reczenben képviselni szerencsés vagyok; nem- különben meg vagyok győződve, hogy Debre- czen művészet minden ága iránt fogékony lelku közönsége mint a mult évben, ugy jövőre is mindenkor pártolni fogja a magyar színészetet, ha látja és tapasztalja, hogy annak feje és kép- viselői műveltségük, társadalmi morodur, szor- galmuk, hivatásuk és tehetségüknek fogva a pártolást és rokonszenvet megérdemlik.

A szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai hatásuknál fogva a közönség által szivesen láttatnak több- érnek sok új sejtjes házasságtörési drámák- nál vagy színműveknél.

A vidéki szinigazgatónak tehát olyan sze- mélyzetet kell tartania, mely a főntébi vál- fajokat a szinpadon az igényeknek megfelelő- leg előadhassa. Szaváló és éneklő személyze- tet kell a vidékről összetoborzania, mi a mai világban, midőn oly kevés a jeles vagy kiváló színész, igen nehéz feladat. Egyáltalán szem előtt kell tartania hogy oly műsort állítson össze s a darabokat ugy adassa elő, hogy azok az egyes erők tehetsége s az ensemble E

szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai hatásuknál fogva a közönség által szivesen láttatnak több- érnek sok új sejtjes házasságtörési drámák- nál vagy színműveknél.

A vidéki szinigazgatónak tehát olyan sze- mélyzetet kell tartania, mely a főntébi vál- fajokat a szinpadon az igényeknek megfelelő- leg előadhassa. Szaváló és éneklő személyze- tet kell a vidékről összetoborzania, mi a mai világban, midőn oly kevés a jeles vagy kiváló színész, igen nehéz feladat. Egyáltalán szem előtt kell tartania hogy oly műsort állítson össze s a darabokat ugy adassa elő, hogy azok az egyes erők tehetsége s az ensemble E

szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai hatásuknál fogva a közönség által szivesen láttatnak több- érnek sok új sejtjes házasságtörési drámák- nál vagy színműveknél.

A vidéki szinigazgatónak tehát olyan sze- mélyzetet kell tartania, mely a főntébi vál- fajokat a szinpadon az igényeknek megfelelő- leg előadhassa. Szaváló és éneklő személyze- tet kell a vidékről összetoborzania, mi a mai világban, midőn oly kevés a jeles vagy kiváló színész, igen nehéz feladat. Egyáltalán szem előtt kell tartania hogy oly műsort állítson össze s a darabokat ugy adassa elő, hogy azok az egyes erők tehetsége s az ensemble E

szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai hatásuknál fogva a közönség által szivesen láttatnak több- érnek sok új sejtjes házasságtörési drámák- nál vagy színműveknél.

A vidéki szinigazgatónak tehát olyan sze- mélyzetet kell tartania, mely a főntébi vál- fajokat a szinpadon az igényeknek megfelelő- leg előadhassa. Szaváló és éneklő személyze- tet kell a vidékről összetoborzania, mi a mai világban, midőn oly kevés a jeles vagy kiváló színész, igen nehéz feladat. Egyáltalán szem előtt kell tartania hogy oly műsort állítson össze s a darabokat ugy adassa elő, hogy azok az egyes erők tehetsége s az ensemble E

szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai hatásuknál fogva a közönség által szivesen láttatnak több- érnek sok új sejtjes házasságtörési drámák- nál vagy színműveknél.

A vidéki szinigazgatónak tehát olyan sze- mélyzetet kell tartania, mely a főntébi vál- fajokat a szinpadon az igényeknek megfelelő- leg előadhassa. Szaváló és éneklő személyze- tet kell a vidékről összetoborzania, mi a mai világban, midőn oly kevés a jeles vagy kiváló színész, igen nehéz feladat. Egyáltalán szem előtt kell tartania hogy oly műsort állítson össze s a darabokat ugy adassa elő, hogy azok az egyes erők tehetsége s az ensemble E

szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai hatásuknál fogva a közönség által szivesen láttatnak több- érnek sok új sejtjes házasságtörési drámák- nál vagy színműveknél.

A vidéki szinigazgatónak tehát olyan sze- mélyzetet kell tartania, mely a főntébi vál- fajokat a szinpadon az igényeknek megfelelő- leg előadhassa. Szaváló és éneklő személyze- tet kell a vidékről összetoborzania, mi a mai világban, midőn oly kevés a jeles vagy kiváló színész, igen nehéz feladat. Egyáltalán szem előtt kell tartania hogy oly műsort állítson össze s a darabokat ugy adassa elő, hogy azok az egyes erők tehetsége s az ensemble E

szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai hatásuknál fogva a közönség által szivesen láttatnak több- érnek sok új sejtjes házasságtörési drámák- nál vagy színműveknél.

A vidéki szinigazgatónak tehát olyan sze- mélyzetet kell tartania, mely a főntébi vál- fajokat a szinpadon az igényeknek megfelelő- leg előadhassa. Szaváló és éneklő személyze- tet kell a vidékről összetoborzania, mi a mai világban, midőn oly kevés a jeles vagy kiváló színész, igen nehéz feladat. Egyáltalán szem előtt kell tartania hogy oly műsort állítson össze s a darabokat ugy adassa elő, hogy azok az egyes erők tehetsége s az ensemble E

szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai hatásuknál fogva a közönség által szivesen láttatnak több- érnek sok új sejtjes házasságtörési drámák- nál vagy színműveknél.

A vidéki szinigazgatónak tehát olyan sze- mélyzetet kell tartania, mely a főntébi vál- fajokat a szinpadon az igényeknek megfelelő- leg előadhassa. Szaváló és éneklő személyze- tet kell a vidékről összetoborzania, mi a mai világban, midőn oly kevés a jeles vagy kiváló színész, igen nehéz feladat. Egyáltalán szem előtt kell tartania hogy oly műsort állítson össze s a darabokat ugy adassa elő, hogy azok az egyes erők tehetsége s az ensemble E

szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai hatásuknál fogva a közönség által szivesen láttatnak több- érnek sok új sejtjes házasságtörési drámák- nál vagy színműveknél.

A vidéki szinigazgatónak tehát olyan sze- mélyzetet kell tartania, mely a főntébi vál- fajokat a szinpadon az igényeknek megfelelő- leg előadhassa. Szaváló és éneklő személyze- tet kell a vidékről összetoborzania, mi a mai világban, midőn oly kevés a jeles vagy kiváló színész, igen nehéz feladat. Egyáltalán szem előtt kell tartania hogy oly műsort állítson össze s a darabokat ugy adassa elő, hogy azok az egyes erők tehetsége s az ensemble E

szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai hatásuknál fogva a közönség által szivesen láttatnak több- érnek sok új sejtjes házasságtörési drámák- nál vagy színműveknél.

A vidéki szinigazgatónak tehát olyan sze- mélyzetet kell tartania, mely a főntébi vál- fajokat a szinpadon az igényeknek megfelelő- leg előadhassa. Szaváló és éneklő személyze- tet kell a vidékről összetoborzania, mi a mai világban, midőn oly kevés a jeles vagy kiváló színész, igen nehéz feladat. Egyáltalán szem előtt kell tartania hogy oly műsort állítson össze s a darabokat ugy adassa elő, hogy azok az egyes erők tehetsége s az ensemble E

szinigazgatás igen nehéz és sok fele- lősséggel járó állás. A vidéken még nehezebb, mint a fővárosban. Egy elsőrendű vidéki szin- háznak magába kell ölelnie s műsorra hoznia mindazon eredeti és fordított újosságokat, tragoediákat, drámákat, vígjátékokat, bohóza- tokat, népszínműveket és operetteket, melye- ket a két egymástól teljesen elütő válfajokat művelő fővárosi első műintézet elfogad vagy lefordít. Ezeken fölül nem szabad megfele- delni a hazai eredeti darabokról s em, melyek első országos műintézetünknel is — sajnos: — a lomtar fenékén aluszszák az igazak álmát Sőt kötelessége feljutnia azon régi, magvas szindarabokat is, melyek a fővá- rosi színházak deszkáiról már rég letntek ugyan, de belbecskünl s szinpadai

kiállítások és rendezéseknél fogva a különféle izlésű színházba járó közönség túlnyomó többségének tetszését és igényét kielégítették.

E hivatás, e szent, kötelesség lebegtek előttem mostani testületem szervezésénél, vezették s fogják vezetni jóvőre is tetteimet. Hogy törekvésem mennyire sikerült, azt a debreczeni közönség, színiügyi bizottsága és a sajtó fogják megbírálni. En teljes erőmből, semmi anyagi áldozatot nem kímélve igyekeztem oly társulatot szervezni, oly tagokat szerződtetni, kiknek a színészetnél szerzett multjuk és nevük, sokat ígérő jelenük, műveltségük, szakavatottságuk s szorgalmuk kezesességét nyújt arra, hogy a színészetnek becstelést, tekintélyt és széles körre terjedő pártfogást szervezzenek.

Igéretem, hogy mint a mult évben, úgy jóvőre is teljes odaadással színiigazgató leszek Komoly törekvés, változatos, díszes kiállítások, tapintatos rendezés jó előadások által akarom a közönség méltánylását és pártfogását kiérdemelni. Debreczenben töltendő napjaim minden óráját, minden percét tanulásra s arra fordítom, hogy előadásaimmal új meg új meglepetést szerezzek a közönségnek s méltóvá tegyem magamat a rokonszenvre. A kiállítások hasonlóak lesznek a mult évihez. Igyekeznék fogok darabjaimat úgy fölserelni, hogy azok csín, dísz, és izlés tekintetében a fővárosi előadásokkal versenyeshessenek.

A közönség érdeke mindenkör, mindenben első lesz előttem. Saját önző érdeket nem ismertem soha s nem fogok ismerni jóvőre sem.

A bérlő uraságok mint a mult évben, úgy jóvőre is a legujabb, legdrágább darabokat fogják a m b a fogják élvezni. Jól tudom én, hogy a színházba járó közönség zömét a bérlők képezik, épp azért mindent előfok követni a bérlő közönség igényeinek kielégítésére.

Debreczenből távollételem, a lefolyt nyarat arra használtam föl, hogy a télre több új darabot tanítsak be. Minjárt az évad elején következő új művek, „A vörös sarkak” eredeti népszimű, „A furcsa háború” operette, „A könyvtár no k”, „Háboru a békében” vígjáték és „A szép leányok”, Csiky Gergely legujabb ereti fővárosi népsziművet fogok előadni.

Megnyitó előadásom a tavalyihoz hasonló fényű és ünnepléssel lesz. Színiher kerül Váradi Antalnak az alkalmára írt „Prólogo” egyfelvonásos drámái verses műve s „Odette” Sardou Viktor legujabb sziműve.

En lázas örömmel, reményvel s nemes becsfágyal tekintek az 1882/83-diki debreczeni színi évad elé. A becsület, igaz ügynek, törekvésnek bukni nem lehet, nem szabad, tehát azaz ügy, melyet én önzetlenül szolgállok, nem bukhatik. Megnyitó előadásomnál azon tiszta öntudattal lépek önk elé a világot jelentő deszkákra, hogy az 1882/83-ki érdekessé és értékesé tételére megtettem mindent, a mit tehettem. Kérem tehát a nagytekintetű színiügyi bizottság, támogasson jóvőre is bölcs tanácsaival, önzetlen jóindulatával nehéző pályámon; kérem a közönséget, méltányolja törekvésemet érdemem szerint; kérem végül a debreczeni sajtót, szíveskedjék részrehajlatlan, értelmes bírállataival testületem egyes tagjainak utmutatója, vezetője lenni.

Krecaányi Ignác,
színiigazgató.

Némán léptünk be abba és foglaltunk helyet a kópádokon... Hosszas szünet után azután mégis csak beszédesebbé lettünk... Beszélgetésünk eleinte csak Isabella neve és emléke körül forgott, de később, midőn szíveinket érzelmek szállták meg, megint elhallgattunk s a lugasban mely csend pihent.

A hold melabus sugarai becsúszotték az emlékoszlopot és a szegény Riconeet arcát. E kép oly szép, oly megragadó volt, hogy sohasem fogom elfelejteni. Mint előemlék fog örökké előttem lebegni.

A megvilágított szereplők egyfelől és a némán néző társaság másfelől... sötét háttérben... Valóban megragadó látvány... a hallottak után...

Később azután nyugalomra térünk, elrebeve előbb a „nyugodjon békevel!” bucsu szavakat.

Hogy ez esemény elmondása mily hatásos volt az auditoriumra, azt nara tudom, de azt tudom, hogy réam roppant hatással volt. Bár az éj már a regghez hajlott és daczára, hogy előtte való nap és éjjel sokat gyalogoltam, a minék következtében egészen elfáradtam, még sem tudtam szememet behunyni. Nem tudtam aludni.

Merengő lelkem eltévedett egészen a kiindulási pontig, a honnan lépésről-lépésre és nyomról-nyomra kísérte — a nem mindennapi esemény szálait. Ugy fáj nekem ez a szegény Isabella esete, ugy szerettem volna a megtörténteket meg nem történtekké tenni, de ezzel, mint olvasóim is tudják, tehetetlen voltam...

Azonban maradt egy másik utam, a melyen haladni is vágytam...

És ez azon elhatározás volt, hogy e történetet — hazamba visszatérve — egykoron leírom.

Mostan, midőn ezen fogadalomnak is eleget tettem, befejeztem magam elé szabott művem és elmondottam egy valóban megtörtént eseményt, amaz eseményt, mely tekintetünk előtt folyt le, s a melyet mi találon czimeztünk: „Két ezer elfetemetve...”

Az egyiptomi háború.

Az angolok egyiptomi hadjáratát immár bevégeztnek tekintetnek.

A hadügyminiszterium és az admirális utasították a fegyvergyárakat a hadi készüldés megszüntetésére.

A lapok általában azt kívánják, hogy Arabival és hiveivel mint politikai bűnösökkel kell bánni. Azt is majdnem egyhangulag követelik a lapok, hogy Anglia nem annectálja Egyiptomot, hanem tényleg vessse meg ott a protectoratus alapját.

Az alkirály csütörtökön szándékszik Kairoba visszatérni.

Arabi és Tulba pasa önkényt megadták magukat s Lowe tábornoknak ányújtották kardjaikat. Az abukeri és kafr-el-devari erődök parancsnokai is kijelentették, hogy készek meghódolni.

Egy színésznő regénye.

Említettük, hogy Feyghine k. a. párisi Théâtre Français tagjai Morny herceg lakásán és ennek jelenlétében golyót röpített melléne baloldalára. A golyó gyilkos hatással volt, meg a színésznő meghalt sebében. Feyghine ragyogó szépségű, orosz származású hölgy volt; könnyelmű életet élt és nem sokat tördődött, ha egyik vagy másik udvarlója elhagyta. M. herceget azonban komolyan megszerette és midőn látta, hogy kedvese nem fogja őt önül venni, véget vetett életének. A szerencsétlen véget ért színésznő egy ukrainai föld-birtokosnak volt leánya; az előkelő orosz hölgyek szokásos neveltetésében részesült, de a francia olvasmányok mellett nagy buzgalommal űzte a lovaglás, vívás és uszás művészetét, — ugy hogy ezekben nem közönséges virtuozitásra vitte.

A gyönyörű növésű és arczu leány nagyon magára vonta az aristokrata ifjúság figyelmét, s bizonyára többen meg is kérték kezét. Nem lehetetlen, hogy már Ukrajnában volt valami szerencsétlen szerelmi viszonya, mert szülőföldjéről egyszer csak eltűnt, s a francia fővárosban merült fel. Itt nemsokára befolyásos barátokra és pártfogókra talált.

A színésznő Dumas Sándor vezette be, s pártfogója megnyitotta előtte a Comédie Française ajtaját. Akadt egy nagynevű s nem kevésbé gazdag udvarlója, ki hercegi fényű palotát ajándékozott a kezdő művésznőnek, s a lehető legnagyobb fényűzéssel vette körül. Első fellépése egy Musset-féle darabban, nem sikerült. Játéka tehetséget árult el, de pathosa hamis, kimondása idegenszerű, mozdulatai szögletesek voltak. A Comédie-Française műértő közönsége nem fojtotta el bosszankodását, nevetett ott, a hol meg kellett volna hatva lennie, s ez c'est le ridicule qui tue — tönkretette a művésznő pályáját. Nimbusa szétfoszlott, s ezután vagy nagyon kis szerepekben, vagy épen nem lépett föl.

Egondolható, hogy e kudarc nagyon hatott végtelenül érző lelkére. Nem egyszer mondta, hogy mielőtt szerencsétlenség érne, meg fogja magát ölni. S pár percczel később képes volt a leghatártalanabb nevetésbe kitörni a legjelentektelebb dolog fölött, pedig mondását annyira komolyan érteite, hogy Párisban léte alatt négyezer követet el magán öngyilkossági kísérletet. Excentrikus természete képes volt a legnagyobb szélsőségekre. Mult vasárnap delután nagyon idegesnek, izgatottnak látszott; befogatott s a boulognei erdőbe koskázott. Morny herceg szombat este tért vissza egy oroszországi utjáról, melyet állítólag fontos ügyekben tett, pedig valójában meg akarta szakítani viszonyát Feyghine kisasszonnyal.

A herceg hazajöveteléről Feyghine vasárnap értesült, s meglepeten nála ebéd ideje alatt. Csak pár szót váltottak, azután a színésznő azzal távozott, hogy ő is ebédelni megy. Hogy a hercegtől hova ment, senki sem tudja. Csak este érkezett vissza az Avenue d'Eylau-n levő lakására. Ejjelkor ismét cseengett a hercegnél. A szolgálk nem akarták beereszteni, de ő erőszakoskodott, fölment, s leült Morny herceg egyik szobájában. A herceg reggeli egy órákor ért haza s nagyon viganak látszott, utazásáról beszélt, s azt mondá, hogy e hó 15-ike táján ismét Oroszországba megy vadászni Demidoff herceggel. — Akar-e magával vinni, kérdezte a művésznő. A herceg azt mondá, hogy nagyon szívesen megtenné, de neki (a művésznőnek) Párisban kell maradnia, mert köti a Comédie Française-el való szerződése. Feyghine kisasszony erre másra terelte a társalgást.

Mivel a herceg nagyon fáradtnak érezte magát, parancsot adott szolgálkának, hogy készítsenek fürdőt számára. Mikor a fürdő kész lett, a herceg belépett, pár bucsu szót mondván a művésznőnek. Ez hirtelen hozzá hajlott, s megcsókolta a herceg homlokát. E pillanatban lövés dördült el, s a színésznő lerogyott a fürdő szoba küszöbén. Az alatt, hogy a herceghez lehajlott, hogy homlokon csókolja, észrevétlenül előhúzza revolverét, s bal mellébe lött. A herceg egészen megrémülve a történet fölött, összecseengető cseléségét, azután föltelepte a színésznő ruháját. A balmellől vékonyan szivárgott a vér. A herceg gyorsan fölöltözött, s Creneau rendőrbiztosért megy, kit magával hoz. A biztos kérdezi a sebesült: Ki lötte meg? — Magam. — Miért? Meguntam az életet. — Talán a herceg szolgálta-tott rá okot? — Nem. — Talán valami heves jelenetök volt az imént? — Nem. — Hát akkor mi készítette kegyedet e tette? — Ismétlem, meguntam az életemet.

A szerencsétlen a herceg ágyára fektették, s orvosért káldtek. Hátán patakzott a vér. Mikor egyik nagynője, Damcke orosz ze-

nész özvegye megérkezett, s kérdezte tetteinek okát, ennek is határozottsággal azt felelé, hogy meguntam az életet. A szerencsétlen a legönfeladózóbb ápolás sem menthette meg, kedden reggel borzasztó halálküzdelmek után elhunyt Morny herceg házában.

Napi hírek.

— **Lelkészeválasztás.** Tegnap ment végbe a belvárosi lelkeszi állomásra a választás az érdekeltek nagy részvétele mellett. A debreczeni ref. egyháznak körülbelül ötezer választói jogosultsággal bíró tagja közül fele nem fizetvén be egyházi adóját, nem gyakorolhatta választói jogát. Nem hallgathatjuk el megrovásunkat, hogy az így fenmaradtak közül is oly kevesen jelentek meg, hogy a választásban összesen csak 779-en vettek részt. Kiss Albert kapott 639, Tóth Sámuel 140 szavazatot.

— **Az országos földadó bizottság** időzött itt városunkban pénteken és szombaton, nem a kataszteri igazgatók, mint a „Debreczen” írja. Kataszteri igazgató csak egy: a debreczeni kerület igazgatója Szunyogh Sándor ur vett részt a bizottság munkálataiban. A bizottság tegnap innen tovább indult Nagyvárad felé.

— **Az ispotály-külvárosi lelkesz** választása jövő vasárnap lesz. Ez állomásra Dávid házy János esperesen kívül Gulyás Lajos nagybányai lelkesz, Lukács Ödön nyiregyházi lelkesz, Somogyi Pál tanár s Kádár Antal és Ladányi Gyula helybeli segédlelkészek neveit is emlegetik. A szavazatok tehát valószínűleg nagyon megoszlának.

— **Két általános részvételt keltő gyász** futotta be tegnap városunkat. Debreczen város két közföldtulajnos álló férfa hunyt el egy napon. S a b ő Bálint arvaszeki elnök a tegnap elhunyt egyike, a közügyek szolgálatában megcsúszott erdemű férfi; a másik a kedélyességéről ismert s agg kora daczára még mindig ifju lelkű Dr. Szántay Debreczen városának bajján főorvosa. Mindkettőnek halálát tisztelőik és barátainak nagy sokasága gyászolja.

— **Temesvén szabad királyi várossá** felavatásának százéves ünnepét tegnap ülte meg nagy fényű és lelkesedéssel. Számosan jelentek meg ez ünnepélyen a szomszéd megyékből és városokból is.

— **Gyászjelentés.** Mely fájdalommal tudtunk felejtethetetlen férjem, szeretett atyánk, nagyatyánk, néhai Dr. Tassády József orvostudornak, volt városi főorvosnak és városi képviselőnek, folyó hó 17-ik napján, délelőtt 10 órákor, életének 78-ik, boldog házasságunk 40-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak földi részei folyó hó 19-én, délután 3 órákor nagy-csapótcza 362. számú háztól, a reform. nagytemplomban tartandó gyászszertartás után a czepléduczai sírkertben tette nek örök nyugalomra. Mely végtisztegetéssel az elhunytak rokonait, barátait, kartársait bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1882. szept. 17. Özv. Dr. Szántay Józsefné, szül. Maklári Kiss Sára; gyermekei: Adolf, nejevel Stockinger Jennyvel; Bertha, férjével Nagy Gusztávvál; József, Géza s az unokák nevében is. Áldás emlékére!

— **Katonai hírek.** A 39-ik gyalogezred és zenekarának egy része tegnap reggel 9 óra 55 perccor külön vonattal érkezett városunkba, míg az ezred zöme ma fog ide érkezni. A tegnapi megérkezése ünnepléssel színezett volt. A vaspálya-udvar a szufolágis megléte örösi közönséggel, a mely a vonat megérkezésekor szűnni nem akaró „eljen”-be tört ki. A helyben állomásozó közös hadseregbeli és honvéd tisztek éltek Fischer tábornokkal tömegesen jelentek meg a pályaudvarban. A megérkezett tiszturak között ott láttuk Zeller főhadnagyot is a ki pár év előtti allandó itt tartózkodása alatt társalmunknak egyik kedvelt tagja volt. A 39-ik gyalog-ezred zenekara egy ideig még Temesvárt maradt, hogy részt vehessen e város szabad királyi várossá emeltesének 100-dik évfordulója emlékére rendezendő ünnepléyen. — A 16-ik huszár-ezred, mely sok éven városunkban állomásozott, ma indult el Czernovitzba, a hova 4 heti menet után ér. — A jóvőre nálunk állomásozó 15-ik huszár-ezred a jóvő hó közepén érkezik városunkba.

— **A m. kir. belügyminiszteriumnak** folyó évi aug: 21-ről 33827 szám alatt kelt körrendelete folytán közhírvé tétetik, miszerint Brassó szab. kir. város területén a házaló kereskedés gyakorlása betiltatott. Debreczen, 1882. szept. 14. Debreczen város kapitányi hivatala.

— **A roncsoló toroklob** már B-Diószegezen is szedi áldozatait, mely okból több diószegei család a hegyre költözött ki.

— **A tisz-ezslári ügyben** befogott Rozzenberg Herman, Grosz Márton s Klein Ignác vizsgálati foglyok, miután nem merült föl ellenök semmi bizonyíték, szabadon bocsáttattak Mindhármán a dadai hullacsempészettel voltak vádolva.

— **A Teledj-féle fürdő-intézet** kazantisztítás miatt holnapról kezdve néhány napig zárva lesz.

— **A nagyvárad m. kir. orsz. bábaképez-** dén az 1882/3. téli tanfolyamra a beiratások október hó 1—10-ig tartanak. Felvételt végett szükséges okmányok: honossági s keresztlevelel valamint erkölcsi s orvosi bizonyítvány. Kelt Nagyváradon 1882. szept. 15. Dr. Konrad Márk, igazgató tanár.

— **A tisztviselő egyesület** azon tagjait kiknél a fogyasztási szövetkezet által vásárolt burgonyának előjegyzési iva bemutatva nem lett — mert az eljáró lakasukat meg nem ta-

lálta — felkérem szíveskedjenek velem szíveskedjenek lapon tudatni mennyi burgonyára van szükségük. A burgonya ára méter mázsánként 2 frt s ezen felül szállítmányonként kezelésért 4 kr. Békessy Gyula igazgató.

— **Uj leány nevelő intézet.** A mint halljuk városunkban egy új hat osztályú elemi- és két osztályú leány ipar tanoda fog létesíttetni. A tanoda tulajdonosa Koncz Gabriella k. a. a kinek e tanoda felállítására vonatkozó miniszteri engedélye e napokban érkezett le. A beiratások naponta d. e. 9—12 ig, délután 3—5-ig Br. Josinczyné házában piac-utca 2139. sz. eszközöltetnek.

— **A nyírvíz szabályozó társulat** érdekeltségét, Kauzsay Károly korolnok folyó évi októberhó 18-adi napjára hívja össze a Nyíregyházán a megyeháza nagy termében tartandó közgyűlésére: hogy az ügyek intézése tekintetében mulhatatlanul szükséges folytonosság, a gr. Károly Tibor lemondásával megürült elnöki szék betöltése s a választmányok újból való megalakítása által, helyreállítsassék, és a társulat további teendői véglegesen megállapítsassanak, működésének irányát kijelöltessek és egyéb társulati ügy elintézését nyjerjen.

— **A trónörökös pár Erdélyben.** Marosvásárhelyről írják: F. hó 21-én délelőtt 11 óra 54 perccor robog be az udvari vonat a marosvásárhelyi pályaudvarba, hol a trónörökös pár és kísérete számára villásreggeli van megrendelve. Az ebéd d. u. 6 órákor Görgey-Szent-Imrén lesz, hová pár nappal előbb érkezik meg a szolgálattévó udvari személyzet. A marosvásárhelyi indóháznál a főispán, alispán és polgármester fogadják fő fenségeket városi és megyei törvényhatóság nevében. A város részéről egy rendezőbizottság fogja végezni a szükséges intézkedéseket, mely rendezéseiket szept. 16 án meg is kezdi. A város végén diadalkapu készül, míg a megyei területén Zilahi Gyula, Tolyai Ferenc és Nagy Tamás szotgabírák is rendelést kaptak a központi tisztségtől díszkapu készíttetésére. A városi és községi lakosok, hol az udvari menet keresztül vonul, ünnepi ruhában leszerk felöltözve. Fehér ruhás leányok virágcsokrot fognak nyújtani Stefániai főhercegnőnek. A görgeyi kastély kiválóan fel lesz díszítve Girsik erdőigazgató és Fausinger főrendező intézkedése folytán. Szóval: a megyei és városi hatóság, valamint a görgeyi kincstári uradalom kezelő hivatala minden lehető módot felhasznál, hogy a trónörökös pár fogadtatása minél ünneplésebb lehessen.

— **Az Ervly** medrének tisztítása ügyében elkészített mérnöki tervezet végleges megállapítása s a helyszíni szemle eszközése végett Bihar megye alispánja Beóthy Andor e hó 9-én B-Diószegezen megjelent, s az érdekelte szotgabírákkal megtartott értekezést után végleg megállapította a munkálat programját. Az Ernek nem szabályozása, hanem csakis a meglévő medernek kitisztítása czeleozatik. E munkálatot az illető földbirtokosok, illetve községek haftsak végre, azonban a megye az 1883. évi megyei közmunka-erőt, valamint az érdekelte községek községi közmunkáját is e czele fordítani megengedi; míg másfelől lépések lesznek téve aziránt is, hogy a felső-ermelleki községek és birtokosok is, kiknek a tisztítás szinten nagymértű anyagi hazunukra leendő, pénzbeli subsidiummal járuljanak a munkálat költségeihez. Ebből látható, hogy az óhajtott cél, minden nagy költség, drága apparatus nélkül, házilag, könnyu szerrel leendő keresztül vive. A meder-tisztítás még e hóban Pocsajnál megkezdetik s az őszön legalább a diószegei várhegyig folytatattatik, hogy a jóvő évben Székelyhidig vezetve, befejeztessék.

— **Beküldött.** T. Kwizda Ferencz János urnak, cs. kir. udvari szállító és közgyőztes Korneuburgban. Szíveskedjék kitűnő allatgyógyászeireiből az alatt jegyzett czikkeket posta útján hoztam elküldeni. Kérek használati utasítást a patkórágász és a gymor-labdacsokhoz, hogy azoknak elismert kitűnőségét próbára tehessem.

Nem kétkedem a teljes sikerben, ha tekintetbe vessem, hogy allatpora és mosdóvizet a mesével határos eredménytel használattam.

Teljes tisztelettel:
Reichstadt. **KRAUSE ANTAL,**
Csehország, gazdálkodó.
A megrendelési forrást illetőleg utalunk Kwizda Ferencz Jánosnak mai lapunkban foglalt hirdetésre.

Sorshuzás.

— **Pálffy herceg-féle sorjegyek** A szept. 15-én Bécsben tartott huzás alkalmával nyertek pengő pénzben: 40.000 frtot a 2564. sz. 4000 frtot a 1344. sz., 2000 frtot a 23836. szám, 400 frtot 5087. sz. és 29439. sz.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.

Konstantinápoly, szept. 18. (Érk. d. u. 2 óra.) Miután egyik nagykövet utasításokat még nem kapott, a török görög kérdésben egybehívott conferentia elhalasztatott. A conferentia összeülését hir szerint Oroszország indítványozta, a tárgyalásokban sem Görögország sem Törökország nem fog részt venni. Dufferin tudatta a portával az angol csapatoknak Egyiptomból való vissza rendezését. Kérdé a portát, vajjon még mindig szükségesnek tartja-e a katonai szerződés megkötését?

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Karozs Vilmos.

